

POD LOTOSOVIM LIŠĆEM

Ivan Lendić

Rasprostirem svoja darivanja tebi,
lotosu, pjesmo neba,
u mrtvoj prodolini;

molim u tami
nek mi noć krije molitvu za svjetlo
i u duši zvoni...

Volim te lotosu,
pa i skladom praznih obećanja
i mirisom slatkoga prisustva!

I harfa radosti moje
zalijeva ti brazdu u zemlji slasti
i bolova
(sričeš mi simfoniju u bezdanu svijeta),
u glazbi bezvučnih struna
i — igri valova.

Sjedim u travi, k nebesima gledam...
kako ti pelud odnosi kukac bez vrline;
svaki me njegov dodir boli,

dok molim u noći bez svjetla,
a u duši
zvoni
i — zvoni...